

"Er moet wel beweging in zitten!"

Ik zie het nog voor me hoe ze hem kundig in een dwangbuis propten en daarna hardhandig bij zijn hoofdhaar stuijterend de trappen af sleurden, dan moet je maar niet de gek uithangen, boy!

Wie niet horen wil moet voelen en waar een wil is, is een weg!

Ik onderging slechts gevoelens van leed vermaak! Alwéér een kollega minder! Opschoning van het vaderlandse kunstenaars bestand! Bingo!

Het atelier gebouw aan de Tweede Nassaustraat 8 uitgesleurd. Wie wil dat niet als artiest.

Ze bonden hem daarna vast met leren riemen op een brancard.

Ik zag hoe hij genoot van zijn hulpeloze, onderdanige positie.

Een onheilige glimlach vol verboden masochisties genot deed zijn lippen ontuchtig krullen. Een associatie met het geslachtsdeel van de Spaans ogende Cat met haar sensueel gekrulde, geparfumeerde roos van vlees, drong zich onwillekeurig aan mij op.

De witgejaste ziekenbroeders kwakten hem brullend van het lachen hardhandig in een ambulance auto die met gillende sirenes weg reed.

En nooit kwam Berend Botje weerom!

Een mooier aftocht voor een artiest kunt U zelf niet verzinnen.

Hij was krankzinnig van jaloezie geworden op de beroemde Engelsekunstschilder David Hockney.

Een acute, kunsthistorie verantwoordde psychose.

Het is nooit meer goed gekomen met deze door de kontraprestatie overgesubsidieerde jongeman.

Hij kocht in zijn gloriëtijd in de kontraprestatie voor een rijksdaalder amateuristische schilderijtjes op het Waterlooplein en zette daar zijn handtekening onder en verkocht die prullaria aan de kontraprestatieregeling die hem per "kunstwerk" zeven mille uitbetaalde, cash in het handje.

Dat kon toen allemaal in een kunstklimaat waar softe welzijnswerkers als die baardaap Frits c.s. de dienst uit maakten. Een milieu van charletans en nitwits waar Hans, toen nog geen doktorandus, maar eeuwige boemelstudent/ corpsbal op van Bommel schoeisel zo snel mogelijk bij wilde horen..

Doorsnee mensen uit Amsterdam oud-west, die arbeidersbuurt (arbeiders-kolere lijers!) nu voornamelijk bevolkt door de met een veelkleurig hoofddoekje versierde allochtone medemens, die de hele dag apenootjes en bananen pepend in hangmatten op de balkons hangen te niksen, geiten op het balkon van drie hoog achter slachten, onder autos liggen te sleutelen met de otoradio die keiharde Turkse jammermuziek voort brengt of Swartmensen kokosnotenmelk puur uit de kokosnoot met een rietje opzuigen, willen eigenlijk alleen hun natje en hun droogje, André van Duin op de buis, een dikke pot pils, de Candy, de Chick of de Tuk op de Onyx salontafel met de gedraaide koperen pootjes en na afloop onderdehand al ver na tweeën (gaan we met z'n allen door de vloer recht naar beneden) likkebaardend naar porno channel tot drie uur in de ochtend zittend loeren met kleine, rooie, wellustige varkenssoogjes, want varkens zijn het, varkens blijven het.

Je moet van je naaste hoven zeggen die leden van de E.O. maar sommigen maken het je wel erg moeilijk!

En verder de Veronicagids en een krat pils bij de hand naast de doorgelegene ondergeseken luie reten

ligstoel en iedere maand een ruime bijstandsuitkering op de giro, het vrouwtje de hoer uit laten hangen, zelf zwart bij klussen, verder gaat de belangstelling van de mens in de achterstandswijken toch niet.

Progressieven (het linkse equivalent van het goed gelovig E.O.-volkje) dachten dat de hemel op aarde zou aanbreken als heel Amsterdam overvol zou zitten met allochtonen.

Nu het zo ver is wordt het dag blad "Het Parool" met opheffing bedreigd omdat bijna geen import Amsterdammer kan lezen omdat hij of zij recht uit het oerwoud komt waar alleen de Tom Tom in de nieuwsvoorziening voor ziet voor die woud apen. Tel uit je winst!

In 1978 zijn wij met ons gezin voor de rooie, salonkommunistiese anti-christelijke terreur die ontuchtige, goddeloze stad Amsterdam, genaamd Het Sodom En Gonorroe Van Het Noorden ontvlucht en naar Friesland getrokken om moreel gezien frisse lucht te happen.

We realiseerden ons niet dat het daar net zo'n los geslagen ontuchtige bende zou worden, want binnen drie jaar werd mijn echtgenote geneukt door een kollega van haar en lag ik per ongeluk met diens vrouw in bed in een Amsterdams hotel!

Wist ik veel als gezonde Hollandse jongen dat zoiets helemaal niet hoort!

Sinds ons vertrek uit Amsterdam is het me bovendien steeds beter gegaan, dat begrijpt U wel uit deze bovenstaande konfidenties. En daar gaat het toch om!

Er moet beweging in zitten!

Waardering van de medemens of onsterfelijkheid interesseren me totaal niet. Het interesseert me geen moer als er straks maar drie mensen aan mijn graf staan.

Voor gereformeerden is het status als er op hun begrafenis vierhonderd mensen komen opdraven, voor mij niet.

© juni 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl